

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 13798-05-26 ל. נ' ל.

לפני כבוד השופט צבי ויצמן

מבקשת ה. ל.
ע"י ב"כ עו"ד גלעד ליכטר ועו"ד מיכל ליכטר

נגד

משיב נ. ל.
ע"י ב"כ עו"ד רעות שדה

החלטה

- 1
2 בקשת רשות לערער על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (כב' הש' ע. בן זב
3 ג'וליאן) מיום 5.4.26 (תלה"מ 47040-07-25) במסגרתו הפחית בית המשפט את חיובו של המשיב
4 במזונות ילדיו הקטינים במסגרת סעד זמני שניתן על ידו בתביעה להפחתת מזונות שהוגשה על ידי
5 המשיב.
- 6 רקע עובדתי ודיוני
- 7 1. הצדדים נישאו כדת משה וישראל ביום 2.11.2011 והתגרשו ביום 13.1.2020. מנישואין אלו
8 נולדו להם שלושה ילדים קטינים (ילידי 2012, 2015 ו-2018).
- 9
- 10 2. ביום 1.1.2020 אושר הסכם הגירושין בין הצדדים וקיבל תוקף של פסק דין (להלן -
11 הסכם הגירושין). במסגרת הסכם זה, התחייב המשיב לשאת בדמי מזונות ומדור בסך של 1,835
12 ש"ח לחודש לכל קטין, כאשר זמני השהות שנקבעו בין המשיב לקטינים כללו מפגשים פעמיים
13 בשבוע ללא לינה, וכן שהות בכל סוף שבוע שני.
- 14
- 15 3. ביום 11.12.24, במסגרת הליך משמורת (תלה"מ 21456-09-24), ניתנה החלטה המרחיבה את
16 זמני השהות של המשיב. נקבע כי זמני השהות באמצע השבוע יכללו לינה, וכן נוספה לינה בכל סוף
17 שבוע שני עד יום א', לצד לילה נוסף ביום חמישי לסירוגין. היינו 6 לילות מתוך 14 יום.
- 18
- 19 4. בעקבות הרחבת זמני השהות, פנה המשיב לבית משפט קמא בתביעה להפחתה או לביטול
20 חיובו במזונות הקטינים. לשיטתו, הרחבת הלינות מהווה שינוי נסיבות מהותי; עוד טען כי הוא
21 קורס מבחינה כלכלית, נעדר יכולת כלכלית לשכור דירה, ומשכך עתר להעמדת דמי המזונות על סך
22 של 300 ש"ח בלבד לכל קטין. מנגד, טענה המבקשת כי לא חל כל שינוי מהותי בהכנסות הצדדים,
23 כי המשיב מלין את הקטינים בבית הוריו ונעדר הוצאות מדור, וכי בקשתו עומדת בסתירה מוחלטת
24 להצהרותיו בדיונים הקודמים, עת התחייב כי חפצו בהרחבת זמני השהות שריר וקיים אף ללא שינוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 13798-05-26 ל. נ' ל.

1 בגובה המזונות. ביום 5.1.26 הוסיף המשיב ועתר בבקשה למתן סעד זמני שעניינו בהפחתת חיובו
2 במזונות הקטינים, תוך שהוא מכתיר בקשתו בכותרת "בקשה בהולה למתן סעד זמני".

3
4

החלטת בית משפט קמא

5 .5 בית משפט קמא בהחלטתו נדרש תחילה לשאלת קיומו של שינוי נסיבות המצדיק את
6 בחינת חיובי המזונות. נקבע מפורשות כי העובדה שהמשיב מלין כיום את הקטינים באמצע השבוע
7 ובסופי שבוע מהווה שינוי נסיבות המצדיק את בחינת חלוקת נטל צרכי הקטינים, שכן בעת
8 שהקטינים שוהים במחיצתו, נושא הוא באופן ישיר בצרכיהם תלויי השהות.
9 אשר למצבם הכלכלי של הצדדים, בחן בית משפט קמא את תלושי השכר והמסמכים הפיננסיים.
10 הוכח כי הכנסתו הממוצעת של המשיב עומדת על כ-10,200 ש"ח לחודש, המהווה עלייה לעומת
11 הכנסתו במועד אישור פסק הדין שעמדה על כ-9,200 עד 9,300 ש"ח. בנוסף, מצא בית משפט קמא
12 כי המשיב אינו נושא בהוצאות מדור, שכן הוא מתגורר בבית הוריו, וכי הוא מקבל לחשבון הבנק
13 שלו "עזרה חודשית לבן" מאמו בסך של אלפי שקלים. בהתאם לכך, נקבע כי הכנסתו הפנויה של
14 האב עומדת על 10,200 ש"ח לחודש לכל הפחות. מן העבר השני, הכנסתה הממוצעת של האם
15 נאמדה בכ-12,600 ש"ח לחודש, וממנה מקוזז סך של 3,500 ש"ח בגין החזרי משכנתא, כך שהכנסתה
16 הפנויה נאמדה בכ-9,100 ש"ח לחודש. פועל יוצא מניתוח זה הוא כי יחס ההכנסות הפנויות בין
17 הצדדים עומד על כ-55% למשיב לעומת כ-45% למבקשת.

18 .6 ביישמו את ההלכה הפסוקה, ובהינתן כי שלושת הקטינים עברו את גיל 6 (אינם מקטני
19 קטינים), העריך בית משפט קמא בשלב מקדמי זה את צרכיו של כל קטין בסך של 2,500 ש"ח לחודש,
20 וזאת ללא רכיבי המדור, החינוך והרפואה. תוך שקלול יחס ההכנסות הפנויות לצד חלוקת זמני
21 השהות (כ-40% לאב וכ-60% לאם), קבע בית משפט קמא כי המשיב יחויב בהשתתפות בצרכי
22 הקטינים בעת שהותם אצל המשיבה בסך של 400 ש"ח לחודש לקטין.
23

24 .7 באשר לרכיב המדור, נתן בית משפט קמא דעתו לכך שהאב מתגורר בבית הוריו ונעדר
25 הוצאות מדור בפועל, בעוד שהוצאות המדור של האם אינן פוחתות כתוצאה משהות הקטינים בבית
26 האב. לפיכך, מתוך חלקם של הקטינים במדור האם המסתכם ב-1,750 ש"ח, חויב המשיב
27 בהשתתפות בסך של 580 ש"ח לחודש לכל קטין.

28 סוף דבר, מסקנתו האופרטיבית של בית משפט קמא הייתה להפחית את דמי המזונות הזמניים מן
29 הסך הקבוע בהסכם (1,835 ש"ח), ולהעמידם על סך של 980 ש"ח לקטין לחודש, החל מחודש אפריל
30 2026. כמו כן, נקבע כי חלוקת ההוצאות החריגות בגין חינוך ורפואה תוסיף להיות משולמת בחלקים
31 שווים, כפי שהוסכם בגירושין.
32
33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 13798-05-26 ל. נ' ל.

תמצית טענות המבקשת

1

2 8. לטענת המבקשת החלטת בית משפט קמא פוגעת בעקרון ההסתמכות החוזית. לטענת
3 המבקשת הסכמתה להרחבת זמני השהות של המשיב עם הקטינים לא ניתנה בחלל הריק, אלא
4 נשענה על תנאי מפורש לפיו הרחבה זו לא תוביל להפחתה בדמי המזונות. האם מטעימה כי
5 במסגרת הדיון שהתקיים בפני המותב הדן בענייני המשמורת (כב' השופטת מ'רה רום-פלאי),
6 הובהר למשיב מפורשות כי עליו להסכים לכך שגובה המזונות יישאר על כנו, והלה אף הצהיר
7 לפרוטוקול כי הוא מסכים לכך "בכל מחיר". חרף התחייבות זו, מיד לאחר שהורחבו זמני השהות,
8 אף המשיב להגיש תביעה להפחתת מזונות, במהלך המכונה בפי המבקשת כ"שיטת הסלאמי", והכל
9 תוך חוסר תום לב דיוני ומהותי. המבקשת מלינה על כך שבית משפט קמא התעלם מהלכות
10 סותרות שניתנו באותו בית משפט ממש, הקובעות כי לא ניתן לקבל תביעה מעין זו המשמיטה את
11 הקרקע תחת עקרון ההסתמכות.

12

13 9. נדבך נוסף בטענות המבקשת עניינו בהפרת מארג הסכם הגירושין. המבקשת מדגישה כי
14 הסכם הגירושין, אשר קיבל תוקף של פסק דין למעלה מחמש שנים טרם מתן ההחלטה, מהווה
15 עסקת חבילה ("מקשה אחת") המגלמת בתוכה ויתורים הדדיים. במסגרת זו, ויתרה המבקשת על
16 כספים צבורים ועל כתובתה ותוספת כתובתה, מתוך הסתמכות על הקביעה באשר לגובה המזונות.
17 לטענתה, בית משפט קמא שגה קשות עת ביצע "הפרדה מלאכותית" ופרם חוט בודד מתוך מארג
18 האיזונים הכולל של ההסכם, תוך שהוא בוחן את רכיב המזונות במנותק משאר הרכיבים הכלכליים
19 והרכשיים.

20

21 10. יתרה מזאת, המבקשת טוענת כי החלטתו של בית משפט קמא מהווה תקדים מסוכן המשנה
22 את הגישה המשפטית לסופיותם של הסכמי גירושין. לגישתה, הדיון והפסיקה מורים כי הסכם
23 גירושין הוא סופי ומחייב, ופתיחתו דורשת הוכחה לשינוי נסיבות מהותי ואובייקטיבי, ולא שינוי
24 "רנדומלי" שנעשה ביוזמת הצד המבקש להתנער מחיוביו. פתיחת ההסכם בנסיבות דנן גוררת
25 אחריה כאוס דיוני ומשפטי, המאיין את הצורך של צדדים להגיע להסכמות כוללות.

26

27 11. במישור הדיוני, קובלת המבקשת על הדרך שבה ניתנה ההחלטה, דהיינו כהחלטת ביניים
28 ("מזונות זמניים"), ללא שמיעת הצדדים בדיון פרונטלי וללא עריכת בירור עובדתי כדבעי. לטענתה,
29 מקום בו מדובר בתביעה להפחתת דמי מזונות שכבר קבועים בפסק דין חלוט מזה מספר שנים,
30 הרי שמוטל על התובע נטל הוכחה כבד ביותר להראות שינוי נסיבות; פסיקת "מזונות זמניים"
31 המורה על הפחתה דרמטית טרם נשמעו ראיות וטרם נערך קדם משפט, סותרת את ההלכה
32 הפסוקה.

33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 13798-05-26 ל. נ' ל.

12. עוד מוסיפה המבקשת וטוענת כי בית משפט קמא כשל בבחינת התשתית העובדתית הקשורה להכנסות והוצאות הצדדים. לדידה, בית משפט קמא התעלם מכך שהכנסתו של המשיב לא פחתה אלא אף עלתה מאז חתימת ההסכם, וכי הוא זוכה לסיוע כלכלי חודשי ממשפחתו. כמו כן, נטען כי המשיב מתגורר בבית הוריו ועל כן הוא נעדר כל הוצאות מדור בפועל. בית משפט קמא אף התעלם מהצהרתו המפורשת של המשיב בכתב תביעתו שלו, בה הודה כי אין לו הוצאות מדור וכי הוא רוכש מזון בסכומים זעומים בלבד. מנגד, מציינת המבקשת כי הוצאותיה בגין מדור ואחזקתו לא פחתו כהוא זה בעקבות הרחבת זמני השהות, והיא זו שעדיין נושאת במרבית הנטל הכלכלי, לרבות צהרונים, חוגים, וציוד עבור הקטינים.

תמצית טענות המשיב

10

11

13. המשיב טוען לדחיית הבקשה על הסף שכן אין בה ללמד על טעות משפטית או עובדתית כלשהי בהחלטת בית משפט קמא המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור. הוא מדגיש כי מדובר בהחלטת ביניים זמנית בעניין מזונות וזמני שהות, נושאים שבהם ערכאת הערעור נוטה שלא להתערב אלא במקרים חריגים של טעות משפטית מהותית, תנאים שאינם מתקיימים במקרה זה. לטענתו, מטרת המבקשת היא לעכב את יישום החלטות הביניים ולגרום לו להוצאות מיותרות רק בשל אי שביעות רצונה מהתוצאה. המשיב טוען כי זמני השהות שלו עם שלושת הקטינים הורחבו באופן משמעותי ביותר, משתי לילות בחודש בלבד על פי הסכם הגירושין המקורי, לכ-12 לילות בחודש כיום. שינוי מהותי זה מצדיק את הפחתת דמי המזונות, ובית המשפט קמא פעל נכונה כאשר ערך ניתוח כלכלי מפורט וקבע את דמי המזונות בהתאם ליחס ההכנסות הפנויות של הצדדים וליחס זמני השהות הפנויות.

21

22

14. לטענתו, בעקבות הרחבת זמני השהות והצורך לארח את הילדים לזמנים משמעותיים, הוא שכר דירה בעיר יבנה בעלות של 7,500 ₪ בחודש, כאשר יחד עם הוצאות אחזקת המדור הסכום נושק ל-9,000 ₪. המשיב טוען כי המבקשת מתעלמת לחלוטין מהעובדה שהכנסתו הפנויה השתנתה באופן משמעותי בשל הצורך לשאת בעלויות מדור עצמאיות. בתגובה לטענת המבקשת כי היא משלמת לבדה את החזרי המשכנתא (בסך כ-3,500 ₪) ולכן נוצר "חיוב כפול" בגין רכיב המדור, מבהיר המשיב כי בית משפט קמא היה מודע היטב להסדרים הרכושיים בין הצדדים ולקח עובדה זו בחשבון כאשר איזן את ההכנסות הפנויות של הצדדים.

29

30

המשיב דוחה בתוקף את טענת המבקשת לפיה הוא הסכים, לכאורה, להרחיב את זמני השהות מבלי לשנות את סכום המזונות. הוא מפנה לפרוטוקול הדיון המלמד כי באת כוחו הודיעה במפורש ובזמן אמת כי תוגש תביעת מזונות נפרדת בעקבות הרחבת השהות, והוא מעולם לא ויתר על זכותו המהותית לעתור לשינוי חיוב כספי זה.

33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 13798-05-26 ל. נ' ל.

1 המשיב מוסיף וטוען כי ההחלטות על הרחבת זמני השהות וקביעת המזונות מבוססות, בין השאר,
2 על המלצות גורמי המקצוע בתיק. כך הוגש לתיק בית משפט קמא תסקיר של שירותי הרווחה ועמדה
3 משלימה של האפוטרופוס לדין, אשר המליצו לאמץ הסדרי שהות רחבים התואמים את טובת
4 הקטינים ומאפשרים רצף קשר משמעותי עם האב, ולכן החלטת בית המשפט מבוססת ומידתית.

5 דיון והכרעה

6 אחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי לדחות הבקשה, בצד מספר הערות שתוערנה להלן.

7 15. הובהר בפסיקה כי החלטה שעניינה במזונות זמניים, היא החלטה דיונית זמנית המצויה
8 בשיקול דעתה הרחב של הערכאה הדיונית המבררת, והיא מהווה סעד זמני שאינו מכריע
9 בזכויותיהם של הצדדים, כך שרוחב שיקול הדעת המוענק לבית המשפט לענייני משפחה
10 בבואו לקבוע מזונות זמניים, עומד ביחס הפוך לצמצום שיקול הדעת של ערכאת הערעור,
11 ומתוך שכך ערכאת הערעור לא תתערב בה אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן בלבד (ר': בע"מ
12 1326/12 פלוני נ' פלונית (2012); בע"מ 1570/14 פלונית נ' פלונית (2014); רמ"ש 55855-
13 02-16 פלוני נ' פלוניים (2016); רמ"ש (מחוזי ת"א) 6823-11-25 אלמוני נ' פלונית (2025)). אף
14 החלטה שעניינה "סעד זמני" הניתן במסגרת ההליך העיקרי, אף היא החלטה דיונית הנתונה לשיקול
15 דעתה של הערכאה הדיונית המבררת, והתערבותה של ערכאת הערעור בה תיעשה במקרים חריגים
16 בלבד (ר': רע"א 2701/20 אליהו ידיד נ' עו"ד מרדכי ידיד (2020); רע"א 68835-11-25 איתי ברוק
17 נ' ירדן שמשון חזן (2026)).

18
19 16. וכאן אבקש להקדים להעיר הערה - בנדון אנו עוסקים בבקשה למתן סעד זמני המורה על
20 שינוי חיוב קיים במזונות קבועים, ולא בבקשה לפסיקת מזונות זמניים שכן מזונות הקטינים נפסקו
21 כבר בפסק דין שניתן בעניינם. בנסיבות אלו יש בעיניי ממש בטענת המבקשת על כך שלא היה
22 מקום ליתן החלטה בבקשה קודם קיום דיון מסודר ושמיעת הצדדים ולו בקצרה על ידי בית המשפט
23 על מנת להתרשם מהם ומטענותיהם באופן ישיר. אין מדובר בסעד דחוף לפסיקת מזונות זמניים
24 שהקטינים תלויים בהם אלא בשיקול דעתו של בית המשפט האם להעתר להפחתה מבוקשת בסכום
25 המזונות עקב שינוי נסיבות, עצם הטענה לשינוי נסיבות מלמדת על טענה עובדתית אשר ראוי
26 שתבחן היטב על ידי הערכאה הדיונית אשר נדרשת אף להזהיר עצמה שעסקינן בסעד זמני ואין
27 למהר ליתן סעד זמני שמשמעותו קבלת הסעד הסופי המבוקש בהליך.

28
29 בצד הערה חשובה זו, אוסיף ואומר מיד כי בנדון אחר בחינת החלטת בית משפט קמא לגופה לא
30 מצאתי מקום להתערב בה, כיוון שלסברתי לא נפלה בה טעות משפטית או עובדתית חריגה
31 המצדיקה התערבות כבר בשלב זה, ואבהיר -

32 17. בנדון, בית משפט קמא ולאחר שבחן את טענות הצדדים, וכן נסיבות המקרה שבפניו לרבות
33 שינוי נסיבות בזמני השהות, כמו כן כושר השתכרות הצדדים, הוצאות הצדדים למול הכנסות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 13798-05-26 ל. נ' ל.

1 פנויות, הוצאות מדור ועוד, נתן את החלטתו המבוססת על התרשמותו הבלתי אמצעית של בית
2 משפט קמא מנסיבות המקרה הנדון בפניו. בעשותו כן פעל בית משפט קמא על פי המתווה שהיתווה
3 בית המשפט העליון מפי כב' הש' הנדל בעניין בע"מ 7670/18 פלונ' נ' פלונ' (2021). ובקיצור
4 מילין, כב' הש' הנדל הבהיר כי אחר פסק הדין שניתן בעניין בע"מ 919/15 עדיין יש לבחון קיומו של
5 שינוי נסיבות מהותי לצורך התערבות בשיעור מזונות שנפסק בין בפסק דין ובין בהסכם שאושר
6 בפסק דין וכי ככל שיתקיים שינוי נסיבות מהותי, יש לבחון את השפעתו באופן מתוחם לרכיב
7 הספציפי שבו חל השינוי, וביחס אליו בלבד להחיל את עקרונות הלכת בע"מ 919/15.

8 בדרך זו פעל בית משפט קמא אשר מצא כי בפן העובדתי אין מחלוקת שזמני השהות של המשיב
9 עם ילדיו הקטינים הורחבו באופן מהותי המצדיק התערבות בשיעור המזונות שכן נמצא שתרומתו
10 של המשיב לצרכי הקטינים הניתנים ממקורותיו שלו גדלו באופן המצדיק את הפחתת שיעורם.
11 אינני מביע עמדתי בשלב זה האם התחשיב שעשה בית משפט קמא מדויק – האם ראוי היה
12 להפחית יותר או פחות, כיוון שבהתעלם מדרך החישוב שערך בית המשפט הסך הסופי (סופי לעת
13 הזו – עניין שבוודאי עשוי להשתנות לכאן או לכאן בעת מתן פסק הדין הסופי) שנפסק הוא סביר
14 בנסיבות השינוי המוכח והמוסכם. אם נביא דוגמה קיצונית לדבר – לו היה מוכח שבני זוג הסכימו
15 שהאב יישא במזונות הקטינים בסך מסוים אך כעבור זמן עברו הקטינים להתגורר עם האב בלבד
16 והאם אינה נדרשת למזונותיהם, האם לא הייתה חובה על בית המשפט לקבוע סעד זמני בעניינם
17 זה עוד קודם למתן פסק דינו הסופי ? הגיונם של דברים הוא שפשוט שכך הוא הדבר. אותו הגיון
18 חל כאשר מוכח שהיה שינוי מהותי בזמני השהות. כמובן שעדיין יכולה המשיבה לטעון ולהוכיח כי
19 אין בשינוי זה כדי להקל על נשיאתה במזונות הקטינים ובית המשפט יידרש לשקול ראיותיה לעניין
20 זה קודם למתן פסק דינו אך אין בכך לאיין את הסעד הזמני שנקבע בשלב זה על פי הנתונים שהובאו
21 לפניו ובעניינם אין מחלוקת (כגון סוגיית זמני השהות והרחבתם) וככל שימצא כי יש לשנות את
22 שיעור המזונות כפי שנקבע בסעד הזמני נוכח ראיות נוספות שביאו הצדדים תעשה זאת הערכאה
23 הדיונית בפסק דינה תוך מתן הוראות באשר לסך הנחסר או המוסף שניתן בסעד הזמני.

24 18. וכאן ראוי לתת את הדעת לעניין נוסף – המבקשת העלתה טענה כאילו הפחתת שיעור
25 המזונות כבר בשלב זה תפגע בטובת הקטינים. ובכן טובת הקטינים היא עניין מורכב מרכיבים רבים
26 ובכללם זכותו של הורה למימוש אחריותו ההורית, אף בתקופת הבינים שטרם ההכרעה הסופית
27 (בדרך של מתן סעד זמני). כאשר הורה נדרש לאחזקת הקטינים ודאגה להם פרק זמן ממושך יותר,
28 הכבדה כספית נוספת על עצם ההשקעה הישירה שהוא משקיע בהם פוגעת בתפקודו כהורה ובוודאי
29 שעניין שכזה אינו טובת ילדו. איזון ראוי של ההוצאות המוצעות על ידי כל אחד מההורים לצרכי
30 הקטינים באופן התואם את השקעתם בקטינים הוא זה התורם להורות נינוחה יותר ומאפשרת יותר
31 ומביא בסופו של יום לטובתם של הקטינים עצמם (זאת אולי בשונה ממטרתו של סעד זמני בהליך
32 אזרחי רגיל שמטרתו להבטיח זכות לכאורה של בעל דין או הבטחת קיומו של פסק הדין שניתן;
33 ר: תקנה 31 לתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020 אשר מחילה את הוראות
34 תקנות סדר הדין האזרחי בעניין סעד זמני גם בבית משפט לענייני משפחה).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 13798-05-26 ל. נ' ל.

1

2 כאמור, בנדון אין בהחלטת בית משפט קמא אשר במסגרתה נעתר באופן זמני להפחתת המזונות
3 כדי לפגוע בטובות הקטינים אשר אין מחלוקת כי בהתאם להחלטה שאישרה הסכמת הצדדים מיום
4 11.12.24 זמני השהות וכן האחריות ההורית הורחבה כך שהם שוהים יותר עם המשיב.

5

6 ודוק, לא נעלמו מעיניי טענותיה של המבקשת כי הרחבת זמני השהות עם המשיב הותנו באי שינוי
7 המזונות וכי המשיב הצהיר בדיון מיום 11.12.24 כי ברצונו להרחיב את זמני השהות "בכל מחיר",
8 אלא שעיון בדברי באת כוחו בפר' הדיון יש בו ללמד כי לא היה ויתור ממשי בסוגיה זו, ואף דברי
9 המבקש בפר' ניתנים לפרשנות לכאן ולכאן ובשלב זה קשה לקבוע ויתור ממשי בסוגיה. מכל מקום,
10 חזקה על הערכאה הדיונית כי תוסיף ותברר הדברים עד תומם טרם מתן פסק הדין הסופי.

11

19. סוף דבר - הבקשה נדחית.

12

בנסיבות העניין לא מצאתי לעשות צו להוצאות בשלב זה.

13

הערובה שהופקדה על ידי המבקשת תושב לידיה באמצעות באת כוחה.

14

ניתן לפרסום ללא פרטי הצדדים.

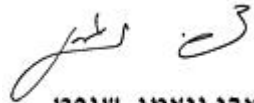
15

16

17

ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"ו, 14 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

18

צבי ויצמן, שופט

19

20

